

Preparing for Pesach 1: Why Is This Night Different From All Other Nights?

1. Shemot 13:8

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: "בעבור זה, עשה ה' לי בצאתי ממצרים."

And you shall **tell** your child **on that day**, saying, "It is because of this that Hashem did [this] for me when I went out of Egypt."

2. Devarim 16:3

לא-תאכל עליו חמץ; שבעת ימים תאכל-עליו מצות, לחם עני, כי בחפזון יצאת מארץ מצרים--למען תזכור את-יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך.

You shall not eat leaven with it; for seven days you shall eat with it matzot, the bread of affliction, for in haste you went out of the land of Egypt, so that you shall **remember** the day when you went out of the land of Egypt **all the days of your life**.

3. Mishnah, Berachot 1:5 (12b)

מזכירין יציאת מצרים בלילות. אמר רבי אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא שגאמר (דברים טז) למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך, הימים. כל ימי חייך, הלילות. וחקמים אומרים, ימי חייך, העולם הזה. כל ימי חייך, להביא לימות המשיח.

The exodus from Egypt is **mentioned** at night. Rabbi Elazar ben Azaryah said: "Behold, I am like a seventy-year old man and I have not succeeded in [proving why] the Exodus from Egypt should be mentioned at night, until Ben Zoma explained it from a verse (Devarim 16:3): 'In order that you may **remember** the day you left Egypt **all the days of your life**.' 'The days of your life' refers to the days. 'All the days of your life' refers to the nights. And the sages say: 'the days of your life' refers to this world. 'All the days of your life' includes the Messianic Era.

4. Rabbi Chaim Soloveitchik, Chiddushei haGrach, Pesachim 116a

ג' חילוקים בין המצוה של זכירת יציאת מצרים להמצוה של סיפור יציאת מצרים:

א) לקיים מצות זכירה אין צריך אלא להזכיר לעצמו יציאת מצרים, אבל בסיפור יציאת מצרים המצוה היא לספר לאחר דרך שאלה ותשובה כדכתיב "והגדת לבנך וגו'" וכדכתיב "והגדת לבנך וגו'". ובהגדה הבן שואל מה נשתנה והאב משיב עבדים היינו, וההלכה היא שאפילו אם אחד לבדו צריך לשאול לעצמו ולומר עבדים היינו כדרך סיפור לאחר.

As opposed to "*zechirah*," "*sippur*" must take the form of storytelling; more specifically, the process of question-and-answer.

ב) בסיפור צריך לספר כל ההשתלשלות, וצריך להתחיל בגנות ולסיים בשבח, ולקיים מצות זכירה סגי בזכירת יציאת מצרים לחוד.

The process of "*sippur*" must follow a specific format, that of "beginning with shame and ending with praise" (meaning, we must begin the story with our inauspicious, idolatrous origins, and conclude with our emergence as G-d's nation). *Zechirah* can be fulfilled by merely remembering the Exodus.

ג) מצוה לספר טעמי המצוות של אותו הלילה, כמ"ש במשנה (פסחים קטז ע"א) רבן גמליאל היה אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו, ואלו הן פסח מצה ומרור, פסח על שום מה וכו' מצה על שום מה וכו' מרור על שום מה וכו'.

Another obligation unique to "*sippur*" is the need to explain the reasons behind the mitzvot of the seder. This requirement is expressed in the Haggadah, by Rabban Gamliel: "Whoever does not mention these things on Pesach has not fulfilled his obligation; they are: [korban] pesach, matzah and maror." (Pesachim 116a)

5. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Kriat Shema 1:2

ומה הוא קורא? שלשה פרשיות. אלו הן (דברים ו ד) "שמע" (דברים יא ג) "והיה אם שמע" (במדבר טו לז) "ויאמר" ... ואחר כך פרשת (במדבר טו לח) "ציצית" שגם היא יש בה צווי זכירת כל המצוות.

"What does one read [to fulfill the mitzvah of *Shema*]? Three sections, and they are: '*Shema*,' '*Ve-haya im shamo*,' and '*Vayomer*' ... Afterwards, [one reads] the *parashah* of *tzitzit*, since it too contains the command to **remember all the mitzvot**.

6. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Kriat Shema 1:3

אף על פי שאין מצוות ציצית נוהגת בלילה קוראין אותה בלילה מפני שיש בה זכרון יציאת מצרים ומצוה להזכיר יציאת מצרים ביום ובלילה שנאמר (דברים טז ג) "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך". וקריאת שלש פרשיות אלו על סדר זה היא הנקראת קריאת שמע.

The commandment of *tzitzit* is not obligatory at night. Nevertheless, we recite [the section describing] it at night because it contains mention of the exodus from Egypt. We are commanded **to mention (להזכיר)** the exodus both **during the day and at night** as [Devarim 16:3] states: "In order that you shall remember the day of your leaving the land of Egypt all the days of your life." **Reading these three sections** in this order **constitutes the recitation of the *Shema***.

7. Rambam, Hilchot Chametz u'Matzah 7:1

מצוות עשה של תורה לספר בנסים ונפלאות שנעשו לאבותינו במצרים בליל חמשה עשר בניסן שנאמר (שמות יג ג) "זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים" כמו שנאמר (שמות כ ח) "זכור את יום השבת". ומנין שבלייל חמשה עשר? תלמוד לומר (שמות יג ח) "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה" בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

It is a positive commandment of the Torah **to tell (לספר)** of the miracles and wonders that were performed for our fathers in Egypt **on the night of the fifteenth of Nissan**, as it says, 'Remember this day that you left Egypt,' just as it says, 'Remember the Sabbath day.' And how do we know that it is the fifteenth? The Rabbis teach: 'And you shall tell your child (והגדת לבנך) on that day as follows: On account of this [G-d did for me...]' - namely, at the time when there is *matzah* and *maror* placed before you."

8. Rambam, Mishneh Torah, Introduction to Hilchot Kriat Shema

הלכות קריאת שמע מצות עשה אחת והיא לקרות קריאת שמע פעמים ביום.

This section contains one positive Torah commandment: to recite the *Shema* twice daily.

9. Rambam, Mishneh Torah, Introduction to Hilchot Chametz u'Matzah

יש בכללן שמונה מצוות. שלש מצוות עשה...
(ח) לספר ביציאת מצרים באותו הלילה.

This section contains eight mitzvot: three positive commandments...

8) the commandment **to tell** the story of the exodus from Egypt **on that night**.

10. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik, *Shiurei l'Zechar Abba Mari*, vol. 1, p. 2, note 4

(ד) מצוות זכירת יציאת מצרים אינה מהווה מצוה בפ"ע אלא נובעת ממצות ק"ש ותלות קבלת עול מלכות שמים ומצות סיפור קובעת מצוה לעצמה במנין תרי"ג.

4) The mitzvah of '*zekhirat yetzi'at Mitzrayim*' does not constitute an independent mitzvah, but rather emanates from the mitzvah of reciting the Shema and the fulfillment of accepting the yoke of the Kingdom of Heaven. The mitzvah of '*sippur*,' by contrast, is a mitzvah of its own among the list of 613 [commandments].

11. Pesachim 116b

מתני': ...בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, שנאמר: "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים" ... גמ': אמר רבא: צריך שיאמר "ואותנו הוציא משם".

Mishnah: ...In each and every generation a person must view himself as though he left Egypt, as it is stated: "And you shall tell your child on that day, saying: It is because of this which Hashem did for me when I came forth out of Egypt" ... **Gemara:** Rava said: One must say: "And He took us out from there."

12. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Chametz u'Matzah 7:6

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיֵּב אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא בְּעַצְמוֹ יֵצֵא עִתָּהּ מִשְׁעֶבֶד מִצְרַיִם שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים ו' כג) "וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִן־מִצְרַיִם" וְעַל דָּבָר זֶה צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ כְּלוּמָר כְּאִלוֹ אֶתָּה בְּעַצְמְךָ הָיִיתָ עֶבֶד וְנִצָּאתָ לְחֵירוֹת וְנִפְדִּיתָ.

In each and every generation, a person must **conduct** himself as if he, himself, has **now** left the slavery of Egypt, as [Devarim 6:23] states: "He took us out from there." Regarding this manner, G-d commanded in the Torah: "Remember that you were a slave [Devarim 5:15]" - i.e., as if you, yourself, were a slave and went out to freedom and were redeemed.

13. Pesachim 116b

מתני': ...לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, לְבָרֵךְ, לְעֲלֶה וּלְקַלֵּס לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּן...

Mishnah: ...Therefore we are obligated to thank, praise, glorify, extol, exalt, honor, bless, revere, and laud [lekales] the One who performed for our forefathers and for us all these miracles...

14. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik, Shiurei l'Zecher Abba Mari, vol. 1, p. 2, note 4

לִי נִרְאָה לְהוֹסִיף עוֹד הַ חוֹבַת זְכוּרָה אֵינָה מְטִילָה עַל הָאָדָם חַיּוּב אֲמִירַת שְׁבַח וְהוֹדָאָה, וּמִצְוַת סִפּוּר מַחֲיִיבָתוֹ לֹא רַק לְסַפֵּר אֶת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנִּסִּים שֶׁעָשָׂה לָנוּ, אֲלֵא גַם לְשַׁבַּח וּלְהוֹדוֹת "לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וְכוּ" וְזֶהוּ יְסוּדָהּ שֶׁל חוֹבַת הַלֵּל בְּלִילֵי פְסָחִים.

It would seem to me that we should add a fifth distinction: the obligation of 'zekhira' does not cast upon the individual a requirement to recite praise and thanksgiving. The mitzvah of 'sippur,' by contrast, requires one not only to tell of the wonders and miracles that He performed for us, but also to praise and thank - [as we say at the end of the *Maggid* section of the Haggadah,] "Therefore we are obliged to thank and praise..." Herein lies the basis of the obligation of reciting Hallel on Pesach eve."

15. Rabbeinu Nisim, Pesachim 26b (Dapei haRif)

רבינו האי גאון ז"ל כתב בתשובה שאין מברכין על הלל שבילי פסחים לגמור את ההלל שאין אנו קוראין אותו בתורת קורין אלא בתורת אומר שירה... לפיכך אם בא אדם לברך משתקין אותו.

Rabbeinu Hai Gaon z"l wrote in a responsum that we do not recite the blessing, 'ligmor et ha-Hallel', over the Hallel of Pesach night, since we do not read it as a formal recitation, but rather as a song of praise... Therefore, if one wishes to recite a blessing - he is silenced.

16. Rabbi Shimon Schwab, Rav Schwab on Chumash p. 234-35

How can we understand *Chazal's* statement that Hashem redeemed *us* from Egypt, when we were born 3,300 years later? Is this not plain hyperbole?

The following analogy may help us understand that this concept is not hyperbole, but can be understood literally: When I was a young child, a cauldron of scaling water accidentally spilled on my arm. All the skin of my arm peeled off, and it took many months for it to heal. As we know, a person's flesh is composed of cells that, as they die, are replaced by new cells. What's more, one's appearance changes as one grows older. Nevertheless, although many years have passed since that incident occurred, I can still hold my arm and truthfully proclaim, "This is the arm that was burned when I was a child," because even though the arm has grown and the cells that make up the arm have changed over the years, it's still the same arm that was injured when I was a child.

Similarly, the Jewish Nation is a living organism made up of all generations of Jews. The Klal Yisrael that was redeemed from Egypt is the same Klal Yisrael that exists today. The old cells of our ancestors have been replaced with new cells - us, their descendants. Each one of us is a part of the great organism of Jewish humanity that emerged from Egypt. Thus, every person can truthfully declare that Klal Yisrael of today left Egypt, and I was among them.

17. Rabbi Shalom Noach Berezovsky, Netivot Shalom, vol. II, p. 251

ויש עוד מדרגה נוספת בזה... והיינו שבכל שנה ושנה מתחדשת בחי' יציאת מצרים בלילה הזה. נמצא שיש בלילה זה ב' ענינים, יציאת מצרים הכללית שבה היו כל נשמות ישראל שבכל הדורות, ובחי' יציאת מצרים המתחדשת בכל שנה ושנה בליל פסח...
There is an additional dimension... that every year, the experience of the Exodus is renewed on this night. Thus, the night has two aspects: the general exodus from Egypt at which all the souls of all Jews in every generation were present, and the experience of the exodus from Egypt which recurs every year on the night of Pesach...

18. Rabbi Shalom Noach Berezovsky, Netivot Shalom, vol. II, p. 251

והנה אחז"ל בזכות אמונה נגאלו אבותינו ממצרים ובזכות אמונה עתידין להגאל. וכמו שביציאת מצרים נגאלו בזכות האמונה כך גאולת מצרים שבכל שנה ושנה היא בזכות האמונה, היינו בכח האמונה הבהירה שיהודי מאמין שבכל שנה ושנה יש יציאת מצרים, וכי בליל פסח יכול להשתנות מזלו מרעה ליפה, על ידי זה ממשיך גאולתו ופדות נפשו.

Our Sages tell us that our forefathers were redeemed from Egypt in the merit of their faith, and we will be granted the Future Redemption in the merit of faith. Just as the redemption from Egypt was in the merit of faith, similarly, the redemption from Egypt that takes place every year is in the merit of faith, i.e., the clear faith that a Jew has that the Exodus takes place every year, and that on the night of Pesach, his fate can change from bad to good. Through this, he brings about his salvation and the redemption of his soul.